

ת"פ 37559/12/15 - מדינת ישראל נגד שמואל צימרמן, חיים יחיאל צימרמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 37559-12-15 מדינת ישראל נ' צימרמן(אחר/נוסף) ואח'
בפני כבוד השופט שמואל הרבסט

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שמואל צימרמן
2. חיים יחיאל צימרמן

הנאשמים

הכרעת דין

כתב האישום

כתב האישום מלמדנו, כי ביום **23/12/14** מכר נאשם 1 לשוטר סמוי סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 20.68 גרם תמורת 2,200 ₪, וזאת לאחר שהעסקה תואמה בין שניהם בשיחות טלפון ובתיווכו של אדם בשם שמואל זגורי (להלן: "זגורי" או "העד").

לאחר מכן, ביום **19/01/15** מכר הנאשם 1 לאותו השוטר סם מסוכן מסוג קנביס במשקל של 44.81 גרם וזאת תמורת סך של 2,800 ₪, לאחר שאף עסקה זו תואמה טלפונית בינו בין זגורי קודם לכן.

ביום **01/02/15**, כשבועיים לאחר מכן, מכר נאשם 1 לשוטר סמוי כמות נוספת של סם מסוכן מסוג חשיש (22.81 גרם) תמורת 1,500 ₪, כאשר העסקה תואמה בניהם באותה הדרך ובאמצעות אותו המתווך.

נוסף על כך, ביום **15/12/15**, החזיקו הנאשמים בצוותא בביתם סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 337.39 גרם וכן בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 1.2 גרם, כאשר הסמים נתפסו בתוך אדנית ובתוך קופסאות שונות במקומות מסתור נוספים בבית.

בשל כל אלו, הואשמו הנאשמים, שניהם, בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, ואילו נאשם 1 הואשם בשלוש עמוד 1

עבירות של סחר בסם מסוכן.

נאשם 1 כופר במיוחס לו באופן מלא ומוחלט, ואילו נאשם 2 גורס כי אכן החזיק בסמים בכמויות המפורטות בכתב האישום, אולם הדבר נועד היה לצורך שימוש העצמי, ולכך בלבד.

ראיות המאשימה

1/ת - הודעתו של נאשם מיום 15/12/15 בשעה 06:54.

בהודעה זו, טוען נאשם 1 כי הוא מעשן סמים מסוכנים מסוג קנביס או חשיש כשלוש עד ארבע פעמים בשבוע (שורות 44 עד 47). עוד מציין הנאשם כי אביו, נאשם 2, מצוי בישורת האחרונה לקראת הנפקתו של רישיון לשימוש בסם מסוכן מסוג קנאביס, אולם טרם הונפק לו אישור סופי.

הנאשם מכחיש כי מכר סמים לשמואל זגורי ומציין כי "**אני לא יודע**" (שורות 154, 157, 160, 174, 184) ומגיב לאישומים אלו תוך שהוא גורס כי הסמים אשר נתפסו בביתם, שייכים לאביו, נאשם 2 אשר היה מניח אותם על השולחן בבית. לדבריו, הסמים המשוייכים אליו מצויים "**ב'קלסר שהוא מונח מתחת לטלוויזיה בכוננית**" (שורות 209 עד 211).

2/ת - הודעתו של נאשם 2 מיום 15/12/15 שעה 10:47

נאשם 2 מודה כי אינו מחזיק באישור לעישון קנביס רפואי (שורה 12, 13), וכי הוא מעשן קנביס או חשיש דרך קבע (שורות 31 עד 39).

לדבריו, הוא משיג את הסם הנדרש מ"**בדואי**" ומניח את הסמים על השולחן בחדרו ואת היתר מניח במגפיו (שורות 74, 75). נאשם זה אף מציין כי אך הפעם קנה כמות גדולה שהיא "**כמות לסחר אבל אני לא סוחר, אני בחיים שלי לא מכרתי לאף אחד**" (שורות 77, 78).

עוד מציין כי קנה אך הפעם 300 גרם חשיש, אך כל הסמים שבחדר שייכים לו (שורות 85 עד 102).

עם זאת, בהמשך חקירתו, מודה נאשם 2 כי לעיתים הוא מוכר סמים מסוכנים ל"**אנשים שיש להם אישור לקנביס רפואי והם באים לפעמים לעשן**" (שורה 155).

3/ת - פלט שיחות יוצאות ונכנסות ממנוי טלפוני שמספרו 053-8301842.

4/ת - מזכר אשר נרשם על ידי רס"מ עופר בכר מיום 04/01/15, ממנו עולה כי מספר הטלפון הנייד 053-8301842

משוייך לאדם ששמו שמואל צימרמן ת.ז. 311216436.

5/ת - חוות דעת מעבדה ביולוגית מיום 20/12/15, לפיה נתפסו מוצגים אשר נתגלו כחשיש וקנבוס, כאשר משקלו של החשיש הוא 335 גרם במצטבר ובקירוב, וכן בנוסף נשקלו 1.8 גרם קנבוס.

6/ת - מזכר אשר נרשם על ידי רס"מ אבירם מוייסה ועוסק בשרשרת סם.

7/ת - מזכר אשר נרשם על ידי רס"מ ניסים אוחנה ועוסק בשרשרת סם.

8/ת - מזכר אשר נרשם על ידי רס"מ ניסים אוחנה ועוסק בשרשרת סם.

9/ת - חוות דעת מעבדה ביולוגית מיום 25/12/14, בדבר חומר צמחי אשר נתפס ונתגלה כקנבוס במשקל 20.68 גרם.

10/ת עד 13/ת - מסמכים הקשורים להוכחת שרשרת סם.

14/ת - דו"ח פעולה אשר נרשם על ידי קצין הסוכנים ניסן משיח מיום 23/12/14, ואשר לפיו מתוארת התרחשות שעניינה מפגש בין הסוכן המשטרתי נ.פ 49-14 אשר נפגש עם שמואל זגורי ברחוב זוננפלד בירושלים.

15/ת - מזכר מיום 23/12/14 אשר נרשם על ידי קצין הסוכנים ניסן משיח וממנו עולה כי מכשיר ההקלטה אשר הותקן על גופו של נ.פ 49-14, אינו תקין.

16/ת - דו"ח מעצר של נאשם 1 מיום 15/12/15.

17/ת עד 20/ת - דו"ח פעולה ודוחות חיפוש המציין חיפוש אשר נערך בדירת הנאשמים ברחוב ברויידא 3 דירה 17 קומה 6 ביום 15/12/15 שעה 06:15 ובה נתפסו החומרים החשודים כסם אשר צויינו במסגרתו של 5/ת ו9/ת.

21/ת עד 25/ת - חוות דעת מומחה מיום 22/01/15 מטעם המעבדה הביולוגית וטפסים המעידים על קיומה של שרשרת סם, והמתארים חומר חום אשר זוהה כחשיש במשקל 44.81.

26/ת - דו"ח פעולה אשר נרשם על ידי קצין סוכנים ניסן משיח מיום 19/01/15, אשר לפיו מתוארת התרחשות שעניינה מפגש בין הסוכן המשטרתי נ.פ 49-14 אשר נפגש עם שמואל זגורי ברחוב זוננפלד בירושלים.

ת/27 - דו"ח מיום 19/01/15 אשר נכתב על ידי קצין הסוכנים ניסן משיח, אשר מתאר את מכשיר ההקלטה שניתן לנ.פ. 49-14 על מנת לתעד את אשר רואות עיניו.

ת/28 עד ת/30 - טפסי שרשרת סם מיום 04/02/15, המתעדים את העברתו של הסם על פי השלבים השונים המנויים בו.

ת/31 - דו"ח פעולה אשר נרשם על ידי קצין סוכנים ניסן משיח מיום 01/02/15, אשר לפיו מתוארת התרחשות בין הסוכן המשטרתי נ.פ. 49-14 אשר נפגש עם שמואל זגורי ברחוב ברויידא בפתח תקווה.

ת/32 - דו"ח מיום 01/02/15 אשר נכתב על ידי קצין הסוכנים ניסן משיח, אשר מתאר את מכשיר ההקלטה אשר ניתן לנ.פ. 49-14 על מנת לתעד את אשר רואות עיניו.

ת/33 - חוות דעת מעבדה ביולוגית מיום 05/02/15, לפיה חומר חום אשר נבדק נמצא כחשיש במשקל של 22.81 גרם.

ת/34-36 - מזכרים אשר נכתבו בידי הסוכן מר ניסים קטנוב, מהימים 23.12.14, 1.2.15, 19.1.15. במזכרים אלו מספר הסוכן על העסקאות שביצע עם שמואל זגורי במועדים שצוינו לעיל, כאשר הוא מפרט כי בכל פעם זגורי ביקש להתקשר לאדם ששמו "**שמואל**" ומספר הטלפון שלו **053-8301842**. עסקאות אלו אינן נתונות במחלוקת (שלא כמו מעורבותו של נאשם 1 בהן), וזאת נוכח הצהרתה של ב"כ הנאשם מיום 27.9.16 ש' 24-25 לפרוטוקול.

ת/37 - הודעתו של העד **שמואל זגורי** מיום 15/12/15 בשעה 09:13.

עד זה מתאר כי רכש סמים מ-15 גורמים שונים (שורה 7) והוא מפרט את שמותיהם ופרטיהם. במהלך עדותו הוא מציין כי רכש סמים משמואל צימרמן אשר מתגורר בפתח תקווה, ואשר אותו ואת אביו הוא מכיר מזמן מגוריו בעיר ביתר עילית. עוד הוא מציין כי רכישת הסמים נעשתה באמצעות תיאום טלפוני מוקדם, ואף מודה כי על מנת להביא את הסמים, הרי שהוא נכנס לתוך בניין המגורים בו מתגוררים הנאשמים (שורות 161-184). בהמשך הוא מתאר עסקאות נוספות אשר בוצעו בינו ובין הנאשם באופן שהוא נטל סמים אשר הושארו בארון החשמל בקומה הראשונה בביתו של הנאשם 1, והשאיר תמורתם במקום כסף מזומן לאחר שתיאם עם הנאשם 1 באמצעות הטלפון את ביצוע העסקה (מספר הטלפון אשר ניתן על ידו הוא **053-8301842**-שורות 189-259).

עד זה אף מציין בהודעתו כי שוחח עם נאשם 1 בטלפון בעת שישב ברכבו של הסוכן המשטרתי כפי שמתועד הדבר במצלמת הוידאו אשר הייתה מצויה ברכב זה (שורה 260-320).

ת/38 - מזכר אשר נכתב על ידי החוקר זוהר אלג'ם מיום 22/12/15 לפיו ביום 23/12/14 בוצעו מספר שיחות טלפון ממכשיר הטלפון של הסוכן המשטרתי למכשיר טלפון אחר הנושא את מספרו של נאשם 1.

עדי המאשימה

הסוכן המשטרתי מר ניסים קטנוב

הסוכן קטנוב העיד בפניי, ובשל העובדה כי עצם קיומן של העסקאות הרלוונטיות אינו נתון בספק הרי שעדותו נגעה לקשר שלו עם נאשם 1. בסרטונים שונים אשר מתעדים את עסקאות הסם המפורטות באישומים 1-3 בכתב האישום, מציין זגורי מספר אמירות אשר יפורטו להלן ואשר באות לידי ביטוי בסרטון אשר שימש כרקע לעדותו זו. הסוכן, למעשה, הביט בסרטונים ואישר את נכונותם, ועל כן הסרטונים הללו אשר תוכנם יפורט בהמשך, מהווים את ליבת עדותו.

בסרטון מיום 19.1.15, נומרטור 13:52:15, נשמע זגורי אומר בטלפון לקראת כריתתה של העסקה "מה העניינים שמואל אני בא אליך עכשיו...", כאשר הסוכן מציין כי העסקה בוצעה ב"חניה למטה ברח' ברוידא 3, פתח תקווה" (עמ' 8 ש' 27-33).

סרטון מיום 1.2.15, נומרטור 16:55 מלמדנו כי בנקודת זמן זו מציין זגורי כי ספק הסמים ואביו שניהם מוכרים לו והוא אף "יצא עם אחותו בעבר", כאשר מבקש הסוכן ממנו לפגוש את ספק הסם, מציין בפניו זגורי (נומרטור 17:27) כי אף לחבריו של הסוחר, הוא "זורק" את הסם אשר הם קנו דרך החלון מבלי לפוגשם פנים אל פנים. באותו סרטון בנומרטור 17:36:10 נשמע זגורי אומר בעת שהוא משוחח בטלפון עם הסוחר כי "למה חיים...זה האבא לא החבר" (עמ' 9 לפרו' ש' 1-4).

העד מר שמואל זגורי

עד זה העיד בפני וסיפר כי הוא מכיר את נאשם 1, אך מעולם לא עסק עימו בסחר כזה או אחר בסמים.

עדותו התאפיינה בהכחשה מוחלטת הן של הדברים שנרשמו על ידי חוקר המשטרה והן של עצם החשדות המיוחסים לו. כמו כן, הושמעו לו קטעי שיחות מסרטונים אשר מתעדים את "קשריו העסקיים" עם הסוכן המשטרתי אשר במהלכם הוא מציין כי שוחח עם "שמואל", אך הוא טען לפני כי מדובר ב"הצגה" שעשה כלפי הסוכן המשטרתי על מנת להרשימו - עמ' 17 ש' 1-32 וכן עמ' 18 ש' 1-5.

כמו כן, מציין העד כי לא אמר לחוקרי המשטרה את שנאמר בחקירתו ולמעשה, אומר כי "אני זוכר שנחקרתי במשטרה, חלק מזה נכון וחלק מזה לא נכון. אני אכן אמרתי שהגעתי לדירה בפתח תקווה אבל כל העניין עם שמואל הוסף על ידי החוקרים וזה לא היה" (עמ' 16 ש' 19-22).

בחקירתו הנגדית הוסיף העד ואמר כי לא הביא את הסמים אשר נקנו על ידי הסוכן המשטרתי מגורם חיצוני, אלא הם היו בכיסו כל אותה העת, והוא עשה "תרגיל", כאמור, לסוכן המשטרתי על מנת להרשימו ולגרום לו להתפעל מביצועיו בשוק הסמים (עמ' 20 ש' 11-30).

רס"ב רן כרמלי

רס"ב כרמלי חקר, במסגרת תפקידו, את העד זגורי בתחנת המשטרה והוא העיד כי מדובר היה בחקירה פשוטה ושגרתית אשר במהלכה לא אירע כל אירוע חריג ואשר במהלכה הקפיד הוא לרשום את שיצא מפיו של הנחקר ולא הוסיף או גרע מדבריו דבר (עמ' 24 ש' 20-13 וכן, עמ' 26 ש' 12), אך בסיום חקירתו הוא הצהיר כי למיטב ידיעתו החקירה הוקלטה והוא יעשה מאמץ לאתר את הדיסק המתעד חקירה זו ולהגישו לבית המשפט במהרה (עמ' 25 לפרו' ש' 1-6).

ראיה זו אכן הוגשה טרם נשמעו סיכומי הצדדים והיא סומנה ת/37א. יצוין, כי ב"כ נאשם 1 לא חלקה בסיכומיה על ההנחה כי קיימת התאמה כללית בין הסרטון המתאר את החקירה ובין התיעוד הכתוב המפורט בת/37.

ראיות ההגנה

הנאשמים

נאשם 1

נאשם זה מציין בעדותו בפניי כי אכן הכיר את העד זגורי אשר "**היה מתקשר אליי ובא אליי ... בא ומכין קססה ומעשנים ביחד. אני לא מכרתי לו כלום ואיני יודע איך הגיעו לכך שאני מכרתי**" (עמ' 27 ש' 9-8). עוד ציין עד זה כי הסם אשר נמצא בבית בו הוא מתגורר עם אביו וסבתו שייך לאביו ואין לו כל קשר לכך (עמ' 27 ש' 20-22). הנאשם ציין כי אכן הוא מזהה בסרטונים שהוצגו לפניו את זגורי משוחח עם הסוכן המשטרתי אולם אין לו כל קשר לכך, ואף שזגורי הזכיר את שמו, הרי ש"**יכול להיות שהוא סיפר לו סיפורים**" (עמ' 29 ש' 4).

עם זאת הוא אכן מאשר כי העד זגורי שוחח איתו לפני כל אחת מן העסקאות המתוארות בכתב האישום ואף עלה לעשן עמו יחד, אך לא רכש ממנו דבר (עמ' 29 ש' 1-22).

נאשם 2

נאשם זה הצהיר בעדותו בפניי כי הוא סובל מנכות קבועה בהיקף של 100% וכי הוא חולה בניוון שרירים כתוצאה פגיעת ראש שמקורה באירועים שקרו בילדותו ובפציעה ממלחמת שלום הגליל.

לדבריו, הוא עדיין לא קיבל רישיון לשימוש בקנביס רפואי ומשכך הוא רוכש לעצמו מדי חודש 50 גרם של סם תמורת 1900 ₪ בממוצע, אך באותה העת הוצע לו על ידי אדם שמכונה על ידו "**הבדואי**" כמות גדולה יותר של 300 גרם תמורת 11,900 ₪. (עמ' 30 ש' 10 ועד עמ' 31 ש' 6). לדבריו, הוא מקבל קצבת ביטוח לאומי בכל חודש בסך 2200 ₪, נותן מתוכם 500 ₪ לאמו ורוכש סמים בסך של 900 ₪ כך שהוא חסך את הסכום הנדרש לקניית הכמות בת 300 הגרם של הסם במשך שנתיים ימים ועל אף שמדובר בטעות אין בכך כדי ללמד על כוונותיו להשתמש בכמות סם זו שלא

לצריכה עצמית, כך שטענתו בעניין זה, כך לדבריו, דינה להתקבל (עמ' 32 ש' 16-31).

דין והכרעה

נאשם 1

מחלוקתם של הצדדים נוגעת לעניין מעורבותו של נאשם 1 בעסקאות הסם והיא אינה קשורה לעצם קיומן של העסקאות הללו אשר אינן נתונות במחלוקת.

מהסרטונים שנשמעו בפניי ונראו לעיניי ואף מעדותו של זגורי עולה כי שמו הפרטי של ספק הסם הוא "**שמואל**", מקום מגוריו הוא ברח' ברוידא 3 בפתח תקווה או בסמוך לכך, מספר הטלפון המשוויך לו הוא **053-8301842**, אביו שמו **חיים**, וכן יש לו אחות אשר הייתה מצויה בעבר בקשרים רומנטיים עם הסוכן.

תזה אפשרית אחת המוצגת ע"י ההגנה היא, כי ברח' ברוידא 3 בפתח תקווה או בסמוך לכך מתגוררים אב ובן נוספים אשר שם האב חיים ושם בנו שמואל, העוסקים בסחר בסם ולהם קרובת משפחה נוספת, בת ואחות, אשר גילה תואם לגילו של זגורי והיא הייתה בקשרים רומנטיים עימו.

תזה אחרת גורסת כי, הנאשם 1 אכן פגש בכל המועדים המצוינים בכתב האישום את העד זגורי, אולם בין השניים לא התבצעה כל עסקת סמים, אלא הם עישנו יחד חשיש ללא כל מכירה וללא כל עסקה ביניהם.

עוד יצויין, כי הנאשם 1 עצמו ציין כי אכן נוצר קשר טלפוני בינו לבין העד זגורי בעת שהתבצעו, לכאורה, עסקאות הסם המתוארות בכתב האישום, ולאחר שנוצר קשר זה, עלה לביתו זגורי כדי לעשן עמו סמים יחדיו. הנאשם 1 אף ציין את מספר הטלפון שלו התואם לזה אשר נמסר על ידי זגורי בהודעתו. התרחיש המוצע על ידי נאשם 1 גורס כי, למעשה, הנאשם 1 אכן עישן סמים עם זגורי, וזה האחרון ירד חזרה לרכב כאשר הוא מביא איתו כמות נדרשת של סם לצורך קיום העסקה. לפי תרחיש זה, הסם הגיע מגורם עלום אשר לא נטען לגביו או לגבי זהותו דבר, הן על ידי זגורי, הן על ידי נאשם 1 והן על ידי הסוכן המשטרתי.

לפנינו, אם כן, פאזל אשר מורכב משרשרת ברורה כאשר החוליה החסרה היא זו אשר סיפקה את הסם לזגורי שהעבירו לסוכן. חלק זה בפאזל יכול שיילמד מכתובת המגורים שבה שהה (רח' ברוידא 3 בפתח תקווה), מספר הטלפון שלו (053-8301842) וקיומו של אב המצוי אף הוא בעסקי סם (נאשם 2 שהוא אביו של נאשם 1). כל אלו תואמים באופן מושלם לפרטיו של נאשם 1, ואם נוסיף לכך את דבריו שלו לפיהם במועדים אלו אכן נוהלו שיחות טלפון בינו לבין זגורי וכן התקיים מפגש ביניהם אשר במהלכו הם עישנו בסמים, הרי תזת ההגנה הינה רחוקה ובלתי סבירה. עוד יצויין כי על מנת שתזה זו תהא סבירה, הרי שלפי דברי נאשם 1, כאשר סיים זגורי לעשן עימו את הסם, או אז פנה זגורי למקור אחר השווה במקום אחר ונטל ממנו את הסם אותו העביר, בסופו של התהליך, לידי הסוכן המשטרתי.

גרסה זו, כאמור, אינה מסתברת ואינה הגיונית.

זגורי עצמו בעדותו לפני, ענה תשובות מתחמקות וטען כי החוקר הוסיף לדבריו הצהרות אחרות אשר לא נאמרו מפיו. טענה זו נבדקה על ידי לאחר שהאזנתי וצפיתי להקלטה המתעדת את דברי העד בפני חוקרו, ומסקנתי היא כי לא מינה ולא מקצתיה. דבריו של העד זגורי נרשמו כמעט במלואם וודאי שלא ניתן לומר כי החוקר בדה מליבו תוספות שונות ושיבצן במסגרת העדות.

דבריו של זגורי בעדותו לפני, אשר כאמור, אינם מסתברים לא יכולים להיחשב כגרסה סבירה והגיונית הן בשל חוסר האימון שעורר עד זה בעת עדותו, והן בשל הדיסק המתעד את מסירת גרסתו בפני חוקר המשטרה אשר אין בה כדי ללמד על "שתילת" קטעים שלא נאמרו על ידו בידי חוקר המשטרה (והנחה זו, כאמור, אינה נתונה במחלוקתם של הצדדים).

העד אכן מסר שמות שונים של ספקי סם, אולם אין בכך כדי להשפיע על עיקרי גרסתו במשטרה שיש בהם כדי להפילו. לדידי, יש לראות בגרסתו המוקדמת במהלך חקירתו במשטרה גרסה מדויקת וראשונית המכילה בקרבה רצון להתנקות וליתן פרטים נכונים לחוקריו בדבר עסקאות סם שונו שביצע הן עם הנאשם והן עם ספקים אחרים אשר את שמם הוא מוסר במהלכה. אם נוסיף לכך את גרסת הנאשם עצמו אשר מודה בקיומן של פגישות עם זגורי במועדים הרלבנטיים ואת שיחות הטלפון אשר תועדו באופן פורנזי בין השניים טרם כל מפגש, הרי שניתן לקבוע כי יש להעדיף את גרסתו הראשונה של זגורי בפני חוקרי המשטרה, על זאת החמקנית והמתחמקת שמסר לפני באולם בית המשפט.

בהנתן כל אלו, הרי שחומר הראיות שהוצג בפני יש בו כדי להוכיח את האמור בכתב האישום, ולעומתו גרסת הנאשם עצמה אשר אין בה כדי להעלות ספק סביר כאמור וכמפורט, משכך הרי שאני **מרשיעו בעבירות המיוחסות לו**.

נאשם 2

נאשם 2 מודה כי החזיק בסמים מסוכנים, ועל כך אין חולק, אולם הוא טוען כי הסם נועד לצריכתו העצמית בשל בעיות רפואיות רבות ומגוונות מהן הוא סובל. כמות הסם המיוחסת לו הינה גדולה פי למעלה מ-1000 מזו המנויה בחוק והמוחזקת לשימוש עצמי (0.3 גרם המנוי בחוק אל מול 334 גרם המפורט כתב האישום).

גירסתו בעת עדותו בפני בעניין זה אינה בלתי מסתברת, ומשכך יש לבדקה בזהירות הראויה.

התביעה וההגנה אינם חלוקים באשר לעובדה כי הנאשם 2 משתמש בסם מסוכן בשל מחלותיו ונכותו. הנאשם העיד בפניי כי השתמש בכמות של 50 גרם בחודש, היינו כ-1.5 גרם בקירוב ליום. מדובר בכמות אשר הינה סבירה בקרב מי שנוטל סם מסוכן כדי להרגיע את כאביו, ומשכך רכישה של 300 גרם מספיקה לכ-6 חודשים מלאים, אינה בלתי סבירה נוכח תדירות השימוש שנמסרה על ידו. עוד יצוין כי המחיר אשר הוא נדרש לשלם עבור כמות זו אינו גבוה באורח בלתי הגיוני והוא בהחלט מהווה "הנחת כמות" סבירה בנסיבות אלה.

אלא, שנאשם 2 עצמו בעת חקירתו במשטרה, מסר כי לעיתים היה משתמש בסמים שברשותו על מנת לתיתם לחבריו כמתנה או תמורת תשלום (נאשם 2 גורס כי לעיתים הוא מוכר סמים מסוכנים ל"אנשים שיש להם אישור לקנביס רפואי והם באים לפעמים לעשן" - שורה 155 לעדותו במשטרה, אשר סומנה על ידי ת/2).

גרסה זו אשר באה מפיו בעת חקירתו במשטרה, לא נסתרה על ידו והוא אף לא נשאל בגינה שאלות כאלו ואחרות על ידי הצדדים בעת מתן עדותו.

גרסה זו מלמדת כי הנאשם החזיק בסמים לשימושו העצמי, אך גם לשימוש חבריו, ומשכך, די בהודאת פיו כדי ליצור חזקה משפטית לפיה חלק מן הסמים שהוחזקו על ידו, לא נועדו לצריכתו העצמית.

בנוהג שבעולם הוא כי אדם מכבד את חבריו ב"טוב" אשר מצוי ברשותו וחולק אותו עמהם, אולם עיקרו של "טוב" זה נשאר בידיו.

משמסר הנאשם 2 את גירסתו הן בפניו והן בפני חוקרי המשטרה, וזו אף זו לא נמצאה בלתי סבירה בעליל, הרי שאני קובע כי חלק מסוים מכמות הסם שהוחזקה על ידי הנאשם 2 תוגדר ככזו אשר הוחזקה שלא לשימושו העצמי, ואילו החלק האחר, חלק הארי, יוגדר ככזה אשר היה לשימושו העצמי. מכאן, **שהנאשם 2 יורשע במיחוס לו בכתב האישום** בהסתייגות שציינתי לעיל.

ניתנה היום, כ"ו אייר תשע"ז, 22 מאי 2017, במעמד הצדדים ובאי כוחם.